

เรื่องรักร้อน ช้อนเสกหา

เอวิตา

เรื่องรักร้อน ช้อนเสกหา

ดิว

เอวิตา

เรื่องรักร้อนซ่อนเสน่ห์กา

แต่งโดย เฉวีตา

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-240-201-2

ราคา 99 บาท

สงวนลิขสิทธิ์โดยพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. 2537

บรรณาธิการบริหาร	อนุชา กอเจ็ดจิตต์
บรรณาธิการ	วิมลนงษ์ กอเจ็ดจิตต์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	สาโรจน์ มาตริณ
กองบรรณาธิการ	Green mind Team
พิสูจน์อักษร	ปิยะพร พงษ์ทอง กอเจ็ดจิตต์
ออกแบบปก	golf
ออกแบบรูปเล่ม	ประไพพร ศรีสุวรรณ
พิมพ์	ออฟฟิศ กรีนมินด์

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์กรีนมินด์

เลขที่ 1/554 ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0-2540-3728 โทรสาร 0-2540-4408

<http://www.greenmindbook.com>

E-mail : greenmindbook@hotmail.com

facebook : [greenmindbook](https://www.facebook.com/greenmindbook)

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

กรีนมินด์ บุกส์

เลขที่ 1/554 ถนนพหลโยธิน แขวงสามยุค กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0-2540-3728 โทรสาร 0-2540-4408

สั่งซื้อ สปรองโกลการพิมพ์ สำนักพิมพ์กรีนมินด์ โทร. 08-1423-5373

โทร. 08-1423-5373

พวพูน

กระทรวงวัฒนธรรม

www.greenread.com

คำนำ

ตัวดีคือแฟนนักอ่านทุกท่าน เชิญพบกับนิยายเรื่องทีลึบของเอวิตา เรื่องนี้เนื้อหาไม่เยอะแฉะเขียนยากค่ะ ยากที่สุด ตั้งแต่เขียนมา เพราะที่ผ่านมามองจะวางตัวละครสองคู่ขึ้นไป แล้วจะมีปมอันไหนมาให้คนอ่านตามลุ้น แต่พอมานั่งเขียนให้อ่านก่อนคลายบ้าง จึงเขียนนิยายรักโรแมนติกผสมโรมาเนสซ์ เนื้อหาง่าย ๆ อ่านสบาย ไม่มีความซับซ้อนให้เวียนหัว วางพระเอก-นางเอกแค่คู่เดียว เลยกลายเป็นว่าเขียนไม่ออก เช่นไม่ไปกว่าจะจบได้ทำเอาเหนื่อย เหงาบาง ๆ แค่นี้ ดีเดือนละค่ะ แต่ขอเขียนจบก็เหมือนยกภูเขาออกจากรอกไปหนึ่งข้างค่ะ

นิยายชุดนี้มีชื่อว่า 'ซ่อนรักในเพลิงพิศวาส' เป็นเรื่องราวของหนุ่มๆ ตระกูลเฟอร์นันเดส เรื่องแรก 'เร่รักร้อนซ่อนเล่นเทา' ตามด้วย 'จุมพิตร้อนซ่อนหัวใจ' และ 'ปรารถนาร้อนซ่อนไฟรัก' ถ้ารักกันจริงก็บ๊ายบาย ชุมนุชณะคะ ขอขอบคุณล่วงหน้าค่ะ แล้วเจอกันตามบล็อกรางวัล ถ้าหวั่นคนที่มีครบทั้งสามเล่มในแฟนเพจนะคะ อีอิ

อ้อ...ก่อนจะเขียนสองเล่มหลัง ขอขออนุญาต ลัดคิวไปเขียน 'เกมรักศาลโนรี' เป็นโปรเจกต์ทาวนด์ลึบสอง มีคิวออกสู่ตลาดนี้ก่อนนะคะ เพราะถ้าไม่เสร็จขึ้นมาจะทำให้อ่าน ๆ ร่วมอุทิศกรรมคือร้อนนะคะ เสร็จแล้วจะรีบมาต่ออีกสองเล่มแห่งตระกูลเฟอร์นันเดสกันจ้ะ

สุดท้ายขอขอบคุณพ่อกับแม่สำหรับวันนี้ และขอบคุณทีมงานกรีนมายด์รวมทั้งบ.ท. และบ.ท.บริหาร ที่ได้โอกาสเอวิตาเสมอ ขอขอบคุณแฟนนักอ่านที่ติดตามกันมาตลอดจนบางคนกลายเป็นเพื่อนสนิทกันไปแล้ว แนะนำ ลิขิม พุดกุย หรืออ่านนิยายของเอวิตาได้ที่เว็บเด็กดี เว็บห้องสมุด และแฟนเพจ เอวิตา-Awita (<http://www.facebook.com/XeWITaAwita>) ยินดีต้อนรับเพื่อนๆ ทุกคนค่ะ

ความรักยังคงคงงามอยู่เสมอ
เอวิตา

โรงเรียน
ช่อเสี้ยว

เลขาคนใหม่

เสียงเคาะประตูเบาๆ ทำให้คนที่กำลังก้มหน้าก้มตาอยู่กับกองเอกสารที่รออนุมัติจากเขา เงยหน้าขึ้นมามองที่ประตู ก่อนจะเอ่ยอนุญาตเสียงขรึมแล้วก้มหน้าทำงานต่ออย่างไม่ใส่ใจ ทว่าพอเสียงเดินมาหยุดอยู่หน้าโต๊ะทำงานของเขา ชายหนุ่มจึงเงยหน้าขึ้นมามองอีกครั้ง และก็ให้สะดุดใจพอสมควร แต่ก็ไม่ได้แสดงอาการอะไรออกมา นอกจากสีหน้าเรียบนิ่งกับแววตาเย็นชาที่เขาแสดงออกมาเป็นนิจ จนถูกพนักงานหญิงทั้งบริษัทตั้งฉายาว่า 'เจ้าชายภูเขาน้ำแข็ง' แต่ใครจะรู้ดีเท่าเจ้าตัวล่ะว่า ภายใต้ความเคร่งขรึมเย็นชานั้นซ่อนความเป็นชาตानไว้อย่างร้ายกาจ และควรจะเปลี่ยนฉายาใหม่เป็น 'ชาตานภูเขาน้ำแข็ง' ถึงจะถูก

"จានีนาออกไปก่อน ฉันจะสัมภาษณ์ตัวเอง อ้อ...ฉันไม่รับแขกหรือโทรศัพท์อะไรทั้งนั้น จนกว่าจะสัมภาษณ์งานเสร็จ"

"คะ" เลขาฯ สาวก้มหน้าให้เล็กน้อย ก่อนจะเดินออกจากห้องประธานบริษัทไป

เมื่อเลขาฯ สาวเดินออกไปแล้ว ประธานหนุ่มแห่งบริษัท 'ล่อเลนโซ'

ซึ่งเป็นยักษ์ใหญ่แห่งวงการอสังหาริมทรัพย์ก็ละลายตาจากประตูกามองใบหน้ารูปไข่ชัดๆ เครื่องหน้าเรียวสวยที่ดูออกทันทีว่าเป็นคนเอเชีย แต่งแต้มด้วยเครื่องสำอางเนื้อดีคลี่ลิ้มให้เขาเล็กน้อย ดวงตาสีดำกลมโตดูกวาดด้วยอายแชโดว์สวยเฉี่ยวรับกับแพขนตาอันหนาสามารถละลายน้ำแข็งในใจใครไม่ยาก เขารูปกับจุมูกโตงสวยไร้การศัลยกรรม และเรียวปากอ้มสีชมพูที่เพียงแค่อลิ้มลิ้มก็ทำให้คนใจสั่นได้ ซึ่งเขายอมรับว่าชอบบริมฝีปากของเธอมาก เพียงแค่นี้ได้เห็นครั้งแรกก็ทำให้จินตนาการไปไกลเกินจะกู่กลับแล้ว พยายามคิดว่าญาติพี่น้องเข้าใจเลือกเลขาฯ ให้เขาจริงๆ

"จากข้อมูลบอกว่าจบอุตสาหกรรมเกษตร เคยทำงานเกี่ยวกับตรวจคุณภาพอาหาร แล้วทำไมถึงเปลี่ยนสายงานชะงะ ที่สำคัญได้รับเลือกจากฝ่ายบุคคลของบริษัทให้รับตำแหน่งสำคัญ เธอมั่นใจหรือว่าจะทำงานตรงนี้ได้"

คำถามตรงประเด็น ทำให้คนฟังสะดุดลมหายใจตัวเองเล็กน้อย แต่ก็ตอบออกไปอย่างฉะฉาน

"ดิฉันมั่นใจค่ะ แม้ประสบการณ์การทำงานจะไม่ตรง แต่ดิฉันสามารถเรียนรู้งานทุกอย่างได้อย่างรวดเร็ว มีมนุษยสัมพันธ์และทัศนคติที่ดี ที่สำคัญดิฉันชอบงานทางด้านนี้ค่ะ จึงเริ่มฝึกเรียนภาษา และงานธุรการต่างๆ ส่วนเรื่องคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ดิฉันใช้คล่องทุกโปรแกรมค่ะ คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร"

"เงินหรือ"

ถ้าไม่เห็นรูปถ่ายเธอก่อนหน้านี้ เขาคงไม่ยอมรับแน่ เพราะเขาต้องการคนที่มีประสบการณ์และพร้อมทำงานได้ทันที ทว่ารูปปรางหน้าตาที่ดึงดูดใจของเธอ ทำให้เขาไม่ปฏิเสธญาติสาวที่จัดหามาให้เป็นกรณีพิเศษ

"ค่ะ"

"ถ้าอย่างนั้น พรุ่งนี้เธอก็เริ่มงานได้เลย เธอมีเวลาศึกษางานกับงานนี้มาแค่สองอาทิตย์เท่านั้น แล้วพอเริ่มงานจริงเธอทำไม่ได้อย่างที่พูดล่ะก็ เธอก็ต้อง

ไปทำงานที่แผนกอื่น ไม่ก็ต้องลาออกไป นี่เป็นข้อตกลงระหว่างเรา โอเคมัย” เขายกมือขึ้นกอดอก มองหญิงสาวตรงหน้าด้วยแวตาว่างเปล่า

“โอเคคะ ดิฉันจะตั้งใจทำงานให้ดีที่สุด ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสค่ะ” หญิงสาวยกมือไหว้อย่างนอบน้อม ก่อนจะขอลากลับไปเตรียมตัว สำหรับการเริ่มงานในวันรุ่งขึ้น ซึ่งเขาแค่เพียงพยักหน้าเล็กน้อยเท่านั้น แล้วก็ดูเอกสารบนโต๊ะต่อ ทว่าเสียงของตกลงที่พื้นทำให้เขาอดเงยหน้าขึ้นมองไม่ได้

ร่างเพรียวสวยที่อยู่ในชุดแขกสั้นสีเข้มคลุมทับ ด้วยเสื้อสูทสีเดียวกัน ตัดผิวขาวเนียนให้เด่นสะดุดตา ก็มลงเก็บโทรศัพท์มือถือที่ทำหล่นเป็นผลให้ กระโปรงที่สั้นอยู่แล้วเลิกขึ้นสูง จนเกือบเห็นกางเกงขาสั้นรัดรูปที่อยู่ด้านใน จากนั้นก็เปิดประตูออกจากห้องทำงานของเจ้านายคนใหม่ไป ซึ่งก่อนจะออก เธอแอบปรายตามองคนที่อยู่ข้างในแวบหนึ่ง แล้วจึงก้าวออกมา

เมื่อลับร่างเพรียวบาง คนที่อยู่ด้านในถึงกับเป่าปากตั้งฟู ไม่รู้เขาคิด ผิดคิดถูกที่ตัดสินใจรับเธอเข้ามาทำงาน ในรูปว่าดูสวยแล้ว ตัวจริงกลับไร้ที่ติ ที่สำคัญแม่เลขาช ใหม่นิยายแต่งคนนี้เป็นคนไทย ซึ่งครั้งหนึ่งเขาเคยเจ็บเจียนตายเพราะผู้หญิงไทยมาแล้ว แต่ก็ยังรับเธอมาทำงาน...อย่างใกล้ชิด

ชายหนุ่มยังคงรุ่มร้อนปั่นป่วน จากภาพก้มเก็บโทรศัพท์มือถือของเธอ เมื่อครู่ แล้วพานึกไปถึงผู้หญิงอีกคนที่เคยผ่านเข้ามาในชีวิต ตอนนั้นเขาเพิ่ง มาเปิดบริษัทที่ประเทศไทยใหม่ๆ และมีเธอมาเป็นเลขาช จากที่แรกไม่คิดจะ สนใจ แต่ความใกล้ชิดสนิทสนม ทำให้เขาเผลอมอบหัวใจให้เธออย่างง่ายดาย จนเผลอมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งซึ่งเกินความเป็นเจ้านายกับลูกน้อง กระทั่งหญิงสาว เกิดตั้งครรภ์และเขาก็พร้อมที่จะรับผิดชอบ แต่กลายเป็นว่าลูกในท้องไม่ใช่ ลูกของเขา เพราะอีกฝ่ายมีผู้ชายอีกคนแอบซ่อนอยู่ จากนั้นความสัมพันธ์ ระหว่างเขากับเธอก็ขาดสะบั้นลง

...นั่นมันเจ็ดปีมาแล้ว และจากเหตุการณ์ในครั้งนั้นก็ทำให้เขาเป็นผู้ชาย

เย็นชาในช่วงเวลาถัดมา แต่ถึงแม้จะเย็นชาไร้หัวใจ เขาก็ไม่เคยขาดแคลนผู้หญิงมาสนองความใคร่แม้แต่คืนเดียว!

"ประวัติศาสตร์คงไม่ซ้ำรอยหรือ!"

รุ่งเช้าวันใหม่...ว่าที่เลขาฯ ท่านประธานแห่งลอสแอนเจลิสมาทำงานแต่เช้า โดยรถยนต์ส่วนตัว ซึ่งวันนี้เธอแต่งสวยและเชิ๊กซึ่กว่าวันแรก ด้วยชุดแซกสีนํ้าเงินดำรูป กลุ่มทับด้วยเสื้อสูทสีแดง รองเท้าส้นสูงสีแดงเพลิง แต่งหน้าโดยเงี้ยวใจใสเข้ากับเสื้อนอก ทำเอาหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่ที่ได้เห็นพากันเหลียวหลังคอแทบเคล็ด แต่เธอก็ไม่คิดขายตามองใครให้เสียเวลา ก่อนจะเดินไปขึ้นลิฟต์พนักงาน กดชั้นสูงสุดของตัวตึกซึ่งเป็นห้องทำงานของประธานบริษัท

เมื่อลิฟต์เปิดออก หญิงสาวยิ้มให้คนที่รอลงลิฟต์เล็กน้อย ก่อนจะเดินออกจากตัวลิฟต์อย่างสง่างาม เผย ตรงไปยังโต๊ะทำงานของตัวเองซึ่งอยู่ข้าง ๆ จากนั้นเห็นเลขาฯ รุ่นพี่นั่งทำงานอยู่ก่อนแล้ว จึงยกมือไหว้พร้อมเอ่ยทักทายอย่างนอบน้อม

"สวัสดีค่ะ พี่นี่นา"

"สวัสดีค่ะ แหม... มาแต่เช้าเลย" จากนั้นทักทายด้วยรอยยิ้มเป็นกันเอง เพราะเมื่อวานได้ทำความรู้จักกับอีกฝ่ายพอสมควรแล้ว

"เช้าของขวัญ แต่ก็ยังแพ้พี่นี่นาอยู่ดีแหละค่ะ" ขวัญรวางกระเป๋าสะพายลงบนโต๊ะทำงานของตัวเอง แล้วเดินมาหน้าโต๊ะทำงานของจានี่นา

"พี่เพิ่งมาก่อนขวัญ ไม่ก็เนาที่นี่เอง อ้อ...วันนี้ท่านประธานเข้าเร็วกว่าปกติ เดี่ยวขวัญ ไปสั่งแม่บ้านให้เตรียมอาหารเช้าให้ท่านประธานด้วย พอท่านมาแล้ว ขวัญก็รีบเอาเข้าไปเสิร์ฟ เพราะท่านมักมากินอาหารเช้าที่นี่เป็นประจำอย่าช้าล่ะ ท่านหงุดหงิดง่ายเวลาไม่ไหว"

"ได้ค่ะ แล้วอาหารมีอะไรบ้างล่ะคะ" ขวัญร่าถามอย่างใคร่รู้

"ไม่มีอะไรมากหรอก แค้กาแฟ ขนมปัง ชูบข้าวโพด และไข่ดาว แม่-

บ้านเขารู้ เขาจะเตรียมไว้ให้ขวัญเอง เพียงแต่ขวัญเอาเข้าไปเสิร์ฟเท่านั้น"

"ได้ค่ะ ฉันขวัญขอตัวไปสั่งแม่บ้านก่อนนะคะ" พูดจบ ร่างเพรียวบาง ก็หมุนตัวไปห้องเตรียมอาหาร ซึ่งอยู่ถัดจากห้องทำงานของเธอไปสามห้อง

เมื่อเข้ามาตักน้ำ เธอก็เห็นว่าเป็นห้องขนาดกลาง สะอาด โปร่ง โส่ง แต่ครบครันไปด้วยอุปกรณ์ทำอาหารประหนึ่งห้องครัวขนาดเล็ก มีโต๊ะทานข้าว ขนาดกลางตั้งอยู่มุมในสุด ติดกับหน้าต่างบานกระจกสามารถมองเห็นวิวด้านล่างได้อย่างชัดเจน

ขวัญวราแนะนำตัวเองกับแม่บ้านอย่างสุภาพ ก่อนจะถ่ายถอดคำสั่งของเจ้าน้ำให้อีกฝ่ายฟัง แล้วขอตัวออกมาด้านนอก เมื่อแม่บ้านบอกว่าถ้าท่านประธานมาแล้วให้โทรมาแจ้งอีกที นางจะยกมาให้ที่โต๊ะทำงานของเธอเอง

ขวัญวราเดินกลับมาที่โต๊ะทำงานเจ้าน้ำก็เรียกเธอให้ไปนั่งใกล้ๆ อธิบายงานต่างๆ ให้ฟัง โดยเฉพาะตารางนัดของลูกค้ากับเวลาเข้าประชุมกับฝ่ายต่างๆ ซึ่งหญิงสาวก็ฟังอย่างตั้งใจ ทว่าลึกๆ แล้วกลับรู้สึกเบื่อหน่ายชอบกล แต่เธอก็พยายามระมัดระวังความคิดนั้นออก นั่งฟังเลขาฯ รุ่นพี่อธิบายการทำงานต่อไป

หลังจากนั้นยี่สิบ นาที เสียงคนเดินใกล้เข้ามาก็ทำให้สองสาวต่างวัย เงยหน้าขึ้นมองเพราะไม่ได้ปิดประตูห้อง ทว่ายังไม่ทันหักทายนายหนุ่มก็หายเข้าไปในห้องทำงานของตัวเอง เจ้าน้ำจึงบอกให้หญิงสาวโทรไปบอกแม่บ้าน หลังจากนั้นไม่ถึงสองนาที อาหารเข้าก็ถูกวางลงบนโต๊ะทำงานของขวัญวรา

"รีบเข้าไปให้เถอะ" เลขาฯ รุ่นพี่บอกด้วยรอยยิ้ม แล้วก้มหน้าทำงานของตัวเองต่อไป

"ค่ะ" หญิงสาวรับคำ ก่อนจะลุกขึ้นถือถาดอาหารเข้าที่ส่งกลิ่นหอมกรุ่นเข้าไปในห้องทำงานของประธานหนุ่มทันที

เสียงเคาะประตูสามครั้ง กับน้ำเสียงหวานหูร้องขออนุญาตตั้งแก้วเข้ามา ก่อนจะมาด้วยร่างเพรียวบางที่วันนี้ได้ันสะตูดตาด้วยชุดทำงานของเธอ เขามองตามร่างที่เคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่ว แล้วรู้สึกสดชื่นขึ้นมาอย่างประหลาด อาจเป็นเพราะความสวยของเธอ ที่ทำให้โลกที่แสนจะวุ่นวายของเขาดูน่าอยู่ขึ้น รืออย่างเงีน่าจะหาเลขาฯ สาวๆ สวยๆ มาทำงานตั้งนานแล้ว จะได้เจริญหูเจริญตาแบบนี้

แม้ความคิดของเขาจะออกแนวเจ้าชู้ไปสักหน่อย แต่ตรงข้ามกับใบหน้าในตอนนี้อย่างสิ้นเชิง เพราะไม่มีแม้แต่รอยหยักไค้งที่มุมปาก มีเพียงสายตาเย็นชาที่ทอดมองอาหารบนโต๊ะรับแขกเท่านั้น

"ขบใจมาก"

"มันเป็นหน้าที่ของดิฉันค่ะ" หญิงสาวยิ้มหวาน ก่อนจะขอตัวออกไป
ทว่า...

"ขอน้ำเปล่าแก้วหนึ่งด้วยนะ"

"ได้ค่ะ" ขวัญวราหันมายิ้ม แล้วเปิดประตูออกไปด้านนอก หลังจากนั้นห้านาทีเธอก็กลับมาข้างในอีกครั้ง ก่อนจะนำน้ำเปล่าไปวางไว้ที่โต๊ะรับแขกข้างๆ กับถาดอาหาร แต่ชายหนุ่มบอกให้เธอเอามาให้ที่โต๊ะทำงาน

ขวัญวราเดินถือแก้วน้ำเย็นเฉียบ ที่ข้างแก้วมีละอองน้ำเกาะพราวไปให้เจ้านายหนุ่ม ทว่าในจังหวะที่ใกล้จะไปถึงร่างสูงใหญ่ รองเท้าสันสูงห้านิ้วของเธอก็ไปสะดุดกับพรม เป็นผลให้น้ำกระเด็นไปโดนคนที่นั่งอยู่ แล้วเธอก็เสียหลักล้ม ตีที่ว่ามมีมือหนามาตึงไว้ได้ทัน จึงไม่ล้มลงไปกับพื้น แต่มาล้มบนตักเขาแทน

ณ เวลานั้น เหมือนโลกทั้งโลกหยุดหมุนไปชั่วขณะ ต่างคนต่างนิ่งไปหายใจติดใจ ก่อนจะเป็นขวัญวราที่ตั้งสติกลับมาได้ก่อน รีบลุกจากตัวเขาแล้วยกมือไหว้อย่างขอลุแก่โทษ จากนั้นก็หยิบผ้าเช็ดหน้าสีหวานหอมกรุ่นในกระเป๋าเสื้อสุทมาเช็ดตามเสื้อให้เจ้านายหนุ่มอย่างลึ้มตัว ซึ่งคนถูกทำให้เปียกก็ปล่อย

ให้หญิงสาวเช็ดน้ำที่เกาะอยู่ตามเสื้อผ້าตามสบาย และไม่รู้สึกโกรธหรือโมโห
 อย่างที่ควรจะเป็น ตรงกันข้าม เขารู้สึกดีจนอยากจะรวบรวมเหรียญมากอด แล้ว
 สูดดมความหอมจากเรือนร่างละมุนตา แต่เขาก็ทำได้เพียงนั่งนิ่งเป็นหุ่นยนต์

เมื่อคิดว่าตัวเองเช็ดครบน้ำให้ประธานหนุ่มหมดแล้ว เธอก็ถอยห่าง
 ออกมาหนึ่งก้าวเพื่อมองสำรวจความเรียบร้อย โดยไล่จากแขนเสื้อ สบเสื้อ
 จนไปถึงคอเสื้อและใบหน้าของเขา ขวัญวราสังเกตเห็นหยดน้ำสามสี่หยดที่
 ไบหน้าคมคาย จึงขออนุญาตประหนึ่งวัดใจด้วยน้ำเสียงประหม่า และตอนนี้
 ไบหน้ที่แดงแต้มเครื่องสำอางเนื้อดีก็สีเข้มขึ้น ริมฝีปากอ้มคล้ำยิ้มน้อย ๆ

"มีหยดน้ำที่ไบหน้ที่ท่านประธาน..."

"เธอก็จัดการซะสิ" ชายหนุ่มพูดเสียงขรั่ม

"คะ" ขวัญวราชยับเข้าไปใกล้เจ้านายหนุ่ม แล้วบรรจงใช้ผ้าเช็ดหน้า
 ของตัวเองซับน้ำให้เขาอย่างเบามือ ซึ่งคนที่นั่งมองอากัปภิกิริยาของเธออยู่ สัมผัส
 ได้ถึงอาการสั่นเทาของมือที่ถือผ้าเช็ดหน้า พลังคิดในใจว่าเธอคงจะประหม่า
 แต่ก็กลัวมากที่ขออนุญาตเขาทำแบบนี้

"หมดแล้วคะ ขอโทษนะคะ ขวัญขุ่มขำมไปหน่อย คราวหน้าจะระวัง
 ตัวให้มากกว่านี้ หวังว่าท่านประธานคงไม่ตัดคะแนนขวัญ เอ๊ย ดิฉันนะคะ"
 ขวัญวรายืนห่อตัวอย่างสำนึกผิด และเมื่อเขาโบกมือทำนองว่าไม่เป็นไร เธอ
 จึงขอตัวไปเอาน้ำมาให้ใหม่ แต่เดินไปได้ไม่กี่ก้าว เขาก็เรียกไว้อีก

"อีกสิบห้านาทีเข้ามาเก็บถาดอาหารด้วย แล้วครั้งต่อไปก็ไม่ต้องแทน
 ตัวเองว่าดิฉัน ให้แทนตัวเองอย่างที่เธอพูดเมื่อซักครู่น่าฟังมากกว่า"

"คะท่านประธาน" หญิงสาวยิ้มหวานไปถึงดวงตา "แล้วไม่เอาน้ำเปล่า
 แล้วหรือคะ"

ชายหนุ่มส่ายหน้า เธอจึงเดินสงบเสงี่ยมออกไป

เมื่อว่าที่เสนาฯ คนใหม่ออกไปแล้ว เขาก็เป่าปากออกมาอย่างโล่งอก
 ที่ไม่ทำอะไรหลาย ๆ อย่างออกไปอย่างที่เขาใจดี ไม่อยากจะทำอะไรเลยแม้แต่เธอมา

ทำงานวันแรกก็ทำให้เขารู้สึกปั่นป่วนไปทั่วร่างกาย และถ้าเชื่อยูไปนาน ๆ ละ เขาจะไม่กลายเป็นสมการกินไก่วัดหรือ ยิ่งไก่ตัวนี้สวยงามตามสเปกเขาเสียด้วย ชายหนุ่มสลับตหัวเพื่อสลัดความคิดบ้า ๆ ออก แล้วลุกขึ้นไปทานอาหาร เข้าที่โต๊ะรับแขก ทว่าเหตุการณ์เมื่อครู่ ทำเอาเขาสีมหิวไปเลยทีเดียว

ตกบ่าย มีประชุมสำคัญเรื่องการก่อสร้างห้างแห่งใหม่ใจกลางเมืองหลวง ในการประชุมครั้งนี้นอกจากจะมีบอร์ดบริหารของบริษัท ยังมีหัวหน้าทีมวิศวกร เข้าร่วมประชุมด้วย จึงใช้ห้องประชุมใหญ่ของบริษัทที่อยู่ชั้นบนสุดของตัวอาคาร ซึ่งมีการใช้ครั้งแรกในรอบปี เพราะส่วนใหญ่จะใช้ห้องประชุมขนาดกลางและเล็กในการประชุมเท่านั้น

เจ้านี้นำกับขวัญวราเข้ามาสำรวจความเรียบร้อยภายในห้องประชุม ก่อนใครเพื่อน เมื่อเป็นที่เรียบร้อยแล้วเลขาฯ รุ่นพี่ก็แนะนำเลขาฯ น้องใหม่ ว่าต้องจดบันทึกการประชุมอย่างไรบ้าง จากนั้นบรรดาบอร์ดบริหารกับทีม วิศวกรประจำบริษัทก็ทยอยกันเข้าห้องประชุม ซึ่งทุกคนต่างทอดสายตาไปที่หญิงสาวร่างเพรียวบางเป็นตาเดียว ทำให้คนที่เดินเข้าห้องประชุมเป็นคน สดท้ายมีสีหน้าเข้มขึ้นอย่างไม่มีสาเหตุ ก่อนจะเรียกสติของทุกคนให้กลับมา โดยการเริ่มพูดเกี่ยวกับโปรเจกต์ใหม่ทันที

การประชุมสำคัญผ่านไปสองชั่วโมงก็มีการพักเบรก แม่บ้านจึงเข้ามา เสิร์ฟชา กาแฟ และของว่างให้ผู้เข้าประชุมทุกคน โดยมีเจ้านี้นำกับขวัญวรา ช่วยเสิร์ฟให้ผู้บริหารด้วย ระหว่างนั้นหัวหน้าวิศวกรได้นำแผนการก่อสร้างให้ ประธานหนุ่มดูพร้อมกับอธิบายคร่าว ๆ ทว่าสายตาเขากลับอยู่ที่แม่เลขาฯ สาว ที่กำลังเสิร์ฟน้ำอยู่ ทำให้เขาอดคิดถึงเหตุการณ์เมื่อเช้า ไม่ได้

"ขวัญวรา!"

"คะ!" หญิงสาวสะดุ้งเฮือก แพบจะปล่อยแก้วในมือลงพื้นด้วยความตกใจ

"เธอไปซงกกาแฟมาให้ฉันเดี๋ยวนี้"

"กาแฟ..." ขวัญวราเพิ่มพ้ออย่างงงๆ เพราะไม่รู้ว่ามีอีกฝ่ายดื่มกาแฟแบบไหน แล้วถ้าเธอเกิดทำให้ไม่ถูกใจ เขาจะหงุดหงิดหรือเปล่า จึงยืนเลลอลลา อยู่ชั่วคราว ระวังก็ตั้งช่วยชีวิต

"เดี๋ยวนี้นำไปทำให้เองดีกว่าคะ" เสขยา รุนพี่ชั้นอาสา ทว่าคนสั่งไม่ยอม

"ไม่ต้อง ให้คุณช่วยๆ ไปทำนะดีแล้ว ขอขนมบั้งแบบเมื่อเช้าด้วยนะ"

"คะ"

เมื่อหญิงสาวเดินออกจากห้องประชุมไปแล้ว เขาก็เหมื่อนนกภูเขากออกจากอก ที่นี้ค่อยมีสมาธิฟังหัวหน้าวิศวกรอธิบายงานหน่อย

"คุณทัชช่วยอธิบายอีกที"

"ครับ" หัวหน้าวิศวกรยัดตัวขึ้นลอบถอนหายใจ พลังคิดว่าเขาพูดมาจนจะจบอยู่แล้ว ทานประธานไม่ได้ฟังบ้างเลยหรือไง แต่ก็เพียงแค่อ่อนขอตไนใจเท่านั้น เพราะในความเป็นจริงเขากำลังอธิบายให้เจ้านายฟังใหม่ตั้งแต่ต้นจนจบ

หลังเลิกงาน... ประธานหนุ่ม หรือ ฮาเวียร์ ซูโซ เฟอ์นันเดส หรือที่คนสนิทเรียกเขาว่า 'ฮาเวี' ลูกครึ่งไทยสเปนขึ้นมาพักผ่อนสมองที่ผับหรูของเพื่อน หลังจากต้องประชุมมาทั้งวัน ไหนจะต้องเซ็นอนุมัติเอกสารต่างๆ จนเขาเมื่อยล้าไปทั้งตัว ดังนั้นข้างกายจึงมีสาวสวยที่เพื่อนจัดหาไว้ให้คอยนวดเพื่คลายเมื่อยอยู่ไม่ห่าง

"ฉันว่าช่วงหลังๆ ตั้งแต่นายดำรงตำแหน่งท่านประธาน คุณนายแก่ไปเยอะนะ" ฮีส์โก้เอ่ยแซว ก่อนจะหึ่งตัวลงนั่งๆ ข้างๆ เพื่อนรัก

"ใครว่าคุณฮาเวีแก่คะ เพิ่งจะสามสิบหกเอง แต่จะว่าไปแล้วยังดูหนุ่มกว่าคุณฮีส์โก้อีกนะคะ" สาวสวยข้างกายประธานหนุ่มรีบกางปีกปกป้องลูกค้าประจำของตนทันที

"เจียบไปเลยนะซาร่า แทนที่เธอจะเข้าข้างฉัน กลับไปเข้าข้างไอ้ฮาเวี"

"ก็มันจริงนี่คะ" เธอลอยหน้าลอยตาตอบ

"ยังจะพูดอีก" ฮีส์โก้ทำท่าคุกคามหญิงสาว แต่คนที่ถูกพาดพิงห้ามทัพเอาไว้ก่อน

"จะเถียงกันให้ได้อะไรขึ้นมา ยังไงนายก็หนีความจริงไปไม่พ้นหรอก" ฮาเวียร์หยักมุมปากขึ้นเหมือนเยาะเย้ย ก่อนจะยกเหล้าขึ้นจิบอย่างสบายอารมณ์ ยิ่งทำให้เพื่อนหงุดหงิดที่คำพูดของเขาเข้าตัวเองหมด จึงเปลี่ยนหัวข้อสนทนาใหม่

"แล้วนี่น้องๆ ของนายไม่เข้ามาช่วยงานบริษัทบ้างหรือไง"

"หิ" ชายหนุ่มกระแทกแก้วเหล้าลงบนโต๊ะกระจกอย่างมีอารมณ์ ใบหน้าเคร่งขรึมขึ้นถนัดตา "พวกนั้นเค้าแยกไปเปิดบริษัทของตัวเอง คงไม่มาช่วยงานที่นี่หรอก"

"จนป่านนี้แล้ว ยังไม่เข้าใจกันอีกหรือ"

ฮีส์โก้รู้ว่าสามพี่น้องเฟอริรันเดสมีเรื่องไม่ลงรอยกัน แต่มันก็ผ่านมาหลายปีแล้ว คิดว่าคงปรับความเข้าใจกันได้ แต่เขาคิดผิดถนัด เมื่อเห็นเพื่อนรักยังเครียดกับเรื่องนี้อยู่

ฮาเวียร์ส่ายหัว แล้วยกแก้วเหล้าขึ้นมากกระดกดื่มจนหมด

"ฉันกลับก่อนนะ ไว้วันหลังจะแวะมาอีก" พูดจบก็ลุกขึ้น ซึ่งสาวสวยที่อยู่ข้างๆ ก็ลุกตามพร้อมเกาะแขนเขาไว้ทันที ชายหนุ่มจึงเอ่ยบอกอย่างนิ่มนวลพร้อมกับแกะมือบางอย่าง "วันนี้ฉันเหนื่อย ไว้วันหลังแล้วกันนะ"

"ให้ซาร่าไปช่วยผ่อนคลายนี่คะ จะได้หายเมื่อย" หญิงสาวยิ้มยั่วชวนเนียนตาพร่าวหวาน

"ไม่ดีกว่า วันนี้ฉันอยากพักผ่อนจริงๆ ไว้ถ้าฉันอยากให้คุณช่วยเมื่อไหร่จะโทรหานะ" แล้วโน้มไปหอมแก้มเนียนเบาๆ

"ก็ได้ค่ะ" ซาร่าตอบรับอย่างเสียตาย พลาถมองตามร่างสูงใหญ่ตาปรอย

เธออุตส่าห์เคสียร์แฉกทั้งหมดให้เขา แต่ชายหนุ่มกลับปฏิเสธเธอเสียนี้ มันน่าหงุดหงิดชะมัด!

หญิงสาวกระแทกตัวลงนั่งที่โซฟาอย่างแรง โดยมีเสียงหัวเราะขบขันของฮีสโก้ยั่วโทะสะดังลั่น ก่อนจะลุกเดินหนีเธอไปอีกคน ทำให้ไซดีไลน์สาวยิ่งอารมณ์เสีย ยกเหล่ากระตักเต็มจนหมดแก้ว แล้วลุกขึ้นกลับบ้านอย่างหงุดหงิดที่วันนี้ขาดทั้งเงินทั้งความสุขอย่างที่ควรจะได้

ระหว่างฮาเวียร์ขับรถกลับคอนโดของตัวเอง เขาก็อดนึกถึงเหตุการณ์ตอนที่อยู่ในห้องประชุมไม่ได้ หลังจากที่ขวัญวราเอากาแฟกับอาหารว่างมาให้แล้ว เขาก็ให้เธอกลับไปห้องทำงานของตัวเอง เพื่อพิมพ์จดหมายให้ลูกค้าและไม่ให้ขึ้นมาบนห้องประชุมอีก เพราะเขาไม่อยากจะมาคอยบริการใคร และไม่อยากจะให้ใครเห็นเธอเป็นอาหารตา นอกจากเขาเพียงคนเดียว...นี่เขาบ้าไปแล้วไซ่ไหม ที่จู่ๆ ก็รู้สึกหวงเธอขึ้นมา

มือหนายกขึ้นมาแตะโบน้าเบาๆ ตรงที่เธอขยับน้ำให้ กลิ่นหอมจากผ้าเช็ดหน้ากับกลิ่นน้ำหอมที่เธอใช้ยังติดอยู่ที่จมูกเขาอยู่เลย...

"ขวัญ..." เขาพิมพ์่าออกมา พลังนี้ก็อยากให้ถึงตอนเช้าเร็วๆ เขาจะได้รับไปทำงาน